

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fidvcia, Cvris Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 10. Principu[m] promissa, in Deo stabilie[n]da.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

etiam ad eos alendos extendi, qui extra religionem religiosè viuunt. Quisquis Deo viuunt, Deo fidat; cuius verbum est: *Si volueritis, Isa. i. 19. & audieritis me, bona terra comedetis.*

§. X.

Principum promissa, in Deo stabilienda.

Ne longum faciam, complura alia omitto, quæ Francisco huic, in hoc genere, acciderunt; illud tribus verbis perstringam potiùs, quàm dicam, eum, si spem suam in Principibus posuisset, nec totum se in Dei manum tradidisset, nihil impetrasse opis. Quare cum Sabaudus, cum Catharina Austriae infantissa matrimonium initurus, Madritum venisset, & eodem venienti Francisco multa promississet; Madrito discessit, Francisci oblitus; qui iam Complutum redierat, pecuniæ accipiendæ cura alij demandata. Quare mœstus Franciscus, ad Puerulum suum IESVM confugit, atque in sinum eius querelas deposuit, didicitq; , ideò nihil se accepisse, quia carnem brachium suum posuisset. Quàm primùm ergò posthac constituit, in solo Deo fiduciam omnem collocare, adfuit à Sabaudus cursor, qui liberali sanè eleemosyna in pauperes assignata eum subleuauit. O mortales, quid speratis in Principibus!

S 5 sperate,

S. Hierō.
in c. 6.
Matth.

sperate, & bona terra comedetis. In promissis veritatis, ait D. Hieronymus, nemo dubitet. Sit homo, qui esse debet, & mox addentur ei omnia. Non est autem homo, qui esse debet, si in Deo non sperat. Immo impietas est, post tot exempla luculentissima, post tot clarissima Scripturæ Sacræ, sanctorumque Patrum testimonia, de diuina prouidentia dubitare. De qua qui dubitat, an Deus sit memor suarum promissionum; dubitat, an sit liberalis; dubitat, an sit Deus; si enim Deus est, fidelis est, diues est, liberalis est; amans est suorum filiorum. Meritò igitur eiusmodi Dubitantium his verbis compellat D. Augustinus:

S. Augu-
stin. lib.
de Elec-
mosyna.

*Tu Christiano, tu Dei seruo, tu bonis operibus dedito, tu Domino suo charo aliquid existimas defuturum? An putas, qui Christum pascit, à Christo ipse non pascitur? An putas terrena deerunt, quibus cœlestia & diuina tribuuntur? Vnde hæc incredula cogitatio? Quid facit in domo Dei perfidum pectus? Sed fortasse non sunt tales in Ecclesia Dei? Diffidunt curæ & prouidentia Dei, quicunq; furtis, rapinis, fraudibus, aliisque malis artibus diuites volunt fieri. Si enim à Deo necessaria sperarent, nõ raperent aliunde. Sperarent autem, si non ipsis bestijs se se iudicarent indigniores. Si-
quidem*

quidem de brutis animalibus sciunt verè dici ad Dominum: *Dante te illis, colligent; appetente te manum tuã, omnia implebuntur bonitate.* His se æquiparare non audent, quia non tantùm comparati sunt animales isti equo & mulo, & jumentis insipientibus, sed etiam, infra bestiarum vilitatem, se se abjecerunt. Si in Deo spem collocarent, non solum ad eos alendos pij homines, sed etiam corui, cerui, lupi, leones, aliãq; bruta animalia, & ipsa elementa excitarentur.

§. XI.

Dei in extrema fame, notabilis misericordia.

Et fuerunt excitati. Recensebo in hanc rem exemplum, quo vix quidquam in diuina providentiã testimonia luculentius potest afferri. Habeo illud ex Annalibus Francorum Pithæi, nec Baronium id suis Annalibus inserere piguit. Anno reparatæ salutis 850. sæuissima fames Germaniam inuasit; sed præcipuè eos infestauit, qui Rhenum accoluerant. Ibi vnus frumenti Moguntiaci modius decem siclis argenti vendebatur. Sed memorabilis fuit charitas Archiepiscopi Rhabani. Is in quadam parochiã suã villa, Wincella dicta, commorabatur, & præter dome-

Pf. 103.
28.

Pithæus
in Anna-
lib Frãc.
Baron.
tom. 10.
Anno
850. n. 15.